

MARGARET GUREVICH

priliehavý
živôtik

koženka
na pleciach

nazberkaná
sukňa

zlatí
s metalickými
loďičkami

PRVÝ striek

FRAGMENT

Totálne šik 2

Prvý strih

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.albatrosmedia.sk

FRAGMENT

Margaret Gurevich
Totálne šik 2 – Prvý strih – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2024

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ALBATROS MEDIA

PRVÝ
strik

TOTÁLNE ŠIK

PRVÝ
striek

MARGARET GUREVICH

ILUSTRÁCIE A FOTOGRAFIE BROOKE HAGEL

Z ANGLIČTINY PRELOŽILA EVA PIAROVÁ

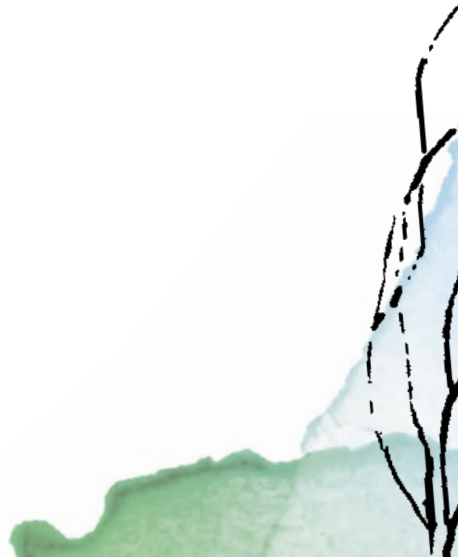
DRUHÝ DIEL SÉRIE

FRAGMENT

*Dvakrát meraj a raz
strikaj, inak nič neušiješ.*

Takže, je to oficiálne: Nina a ja sme celebrity. Je také typické, že keď konečne nastane v mojom živote zlomový moment – teda aspoň záblesk niečoho takého –, moja úhlavná sokyňa bude stáť po mojom boku. Nina LeFleurová ma takmer celý život napodobňuje, takže prečo by to teraz malo byť inak?

Celý ten rozruch okolo nás vznikol, keď sme minulý týždeň postúpili z prvého kola súťaže *Štylová tinedžerka*. Počas tých piatich dní od súťaže nám neustále volajú z miestnych novín a žiadajú rozhovor. V jedných novinách dokonca založili blog s názvom „Santacruzské srdiečka“, aby mali všetci prehľad o tom, ako sa nám v súťaži darí.

Netuším, čo spravia, ak sa Nina ani ja nedostaneme do New Yorku. (Asi založia ďalší blog na zaznamenávanie nášho pádu.) Nine všetka tá pozornosť očividne neprekáža. Podľa toho, ako sa správa – každému v okruhu dvoch metrov posiela vzdušné bozky –, je jasné, že prehra pre ňu nepripadá do úvahy.

Chcela by som mať toľko sebavedomia ako ona, no pred nami sú ešte dve kolá konkurzov – doplnky a potom nejaká tajomná rodeová výzva. Zdá sa, že nik nevie, čo od nás budú vo finálnom kole chcieť, najmä keď sa Kalifornské rodeo, obrovská akcia organizovaná v Salinas, zvyčajne koná až niekedy počas tretieho júlového týždňa. Počula som, že by sa mohla konať aj špeciálna akcia na marketingovú podporu *Štylovej tínedžerky* a zároveň zvýšenie záujmu o rodeo, no zatiaľ sú to len klebety a nič viac.

Akože asi je logické, že z toho miestne médiá chcú vytrieskať čo najviac. Ak sa Nina a ja do New Yorku dostaneme, všetko sa bude nahrávať a my už nebudeme môcť ani ceknúť. Nový zoznam pravidiel, ktoré som dostala, jasne hovorí o tom, že počas natáčania musíme mlčať ako hrob.

„Och môj bože!“ zapišú Alex, keď v piatok po škole podíde k mojej skrinke. „Chloe Montgomeryová? To akože fakt? Môžem ťa poprosiť o podpis?“

„Sklapni,“ poviem jej celá červená. Alex sa na mojom stave celebritu brutálne baví. Nielenže sa môže smiať na tom, aké nepríjemné mi to celé je, ale keďže sme väčšinou ako siamské dvojčatá, ešte si aj užíva všetky výhody bez akýchkoľvek rozpakov.

„Ale no tak! Mala by si si to vychutnať. Nina s tým jednoznačne problém nemá,“ povie Alex a mykne hlavou smerom do chodby. Keď sa otočím, samozrejme zbadám, ako sa k nám namyslene nesie Nina s pevne nasadeným umeľým úsmevom. Nasleduje ju zástup mini Nín.

„Ugh, teraz na ňu nemám nervy,“ zamrmlam. Síce sme s Ninou uzavreli dočasný mier, ale určite nebudeme najkamošky. Som si istá, že ona to vidí rovnako, no zdá sa, že novinári, ktorí nás všade naháňajú, chcú, aby sme neboli súperky, ale radšej kamošky, takže to Nina pred nimi hrá. Ja sa len zo všetkých síl snažím nestrúhať grimasy, vždy keď ma objíma.

„Chloeee!“ zapiští Nina cestou ku mne. „Ako sa máš, moja?“ Nakloní sa ku mne a naznačí bozky na obe líca.

„Čau, Nina. Si pripravená na ďalšie kolo?“ opýtam sa. Mini Niny okamžite ožijú. Nevedia odolať ničomu, čo sa týka súťaže.

„Takmer,“ odvetí Nina s úsmevom. „Zajtra chcem ísť nazbierať inšpiráciu na umelecké trhy. Uvidíme sa tam?“

„Možno,“ poviem jej vyhýbavo. Popravde, s Alex sme sa na tie trhy tešili celý týždeň, no nemusím Nine poskytovať ďalšiu príležitosť na kradnutie mojich nápadov.

„Kúl,“ prehodí Nina so strnulým úsmevom. Na rozlúčku ma rýchlo objíme a pokynie svojim pätolizačkám, aby ju nasledovali. Ony poslúchnu, pričom mi posielajú vzdušné bozky.

„Netuším, ako ju zvládaš,“ ozve sa Alex, keď odídu. „Z toho, aká je falošná, mi je až na vracanie.“

„No to mi hovor. Ale povedala som si, že takto by tá súťaž mohla byť aspoň trochu menej bolestivá.“ Cez plece si prehodím ruksak a spolu s Alex vyjdeme zo školy. Hneď ako sme vonku, oslepí ma blesk. Zastriem si oči a zbadám troch novinárov s pripravenými zápisníkmi a diktafónmi. Jeden z nich mi nadšene ukazuje, aby som k nim podišla.

Vzdychnem si a vykročím k nim. Nina je už pri nich, niečo im rozpráva a živo pritom rozhadzuje rukami.

Zdá sa, že mi prischne ďalšia prezývka. Najprv to bola Chuderka Chloe, potom Chrabrá Chloe. A teraz to asi bude Celebrita Chloe.

* * *

Na druhý deň pofukuje a je niečo nad dvadsať stupňov – perfektné počasie na umelecké trhy. Nie je nič horšie, ako vyjednávať ceny pod rozpáleným slnkom a zároveň sa snažiť, aby ste cícerkami potu nezničili práve ten kúsok, po ktorom túžite. S Alex sme na trhoch už hodinu, no ešte sme takmer nič nestihli. Možno preto, že Alex príťahujú všetky tie ochutnávky jedla. Niežeby som nejako veľmi namietala – veď kto by nechcel čokoládu zadarmo?

„Nespomaľuje nás len jedlo zadarmo,“ povie Alex medzi hltmi. „Máš vôbec poňatia, čo budeš navrhovať?“

Predstieram, že som nesmierne zaujatá výberom najlepšej vzorky čokolády, aby som nemusela hneď odpovedať. Do druhého kola konkurzu mám navrhnúť doplnok k jednému z troch outfitov z prvého kola. V prvom kole sme museli vytvoriť tri outfity, ktoré budú reprezentovať náš osobný štýl. Ja som si zvolila biele šaty so zúženým pásom a s naberanou sukňou, kostýmové legíny a blúzku a hodvábne puzdrové šaty s asymetrickým lemom – všetky odrážali môj vkus, ktorý by som nazvala „jednoducho šik“.

Teraz chcú porotcovia otestovať našu návrhársku všestrannosť a overiť, či vieme dodať už existujúcim kúskom „nový rozmer“. Alex dobre vie, že ešte netuším, čo idem navrhovať. Zatiaľ som sa ani nerozhodla, ktorý konkrétny kúsok vyzdobím. Výber som zúžila na blúzku a legíny ale-

bo tie prvé šaty – v žiadnom prípade sa už nejdem babrať s tou hodvábnou katastrofou po tom, čo o nej povedali porotcovia. Ešte stále v hlave počujem Jasminine slová: „Tie švy. Ach jaj! Celé zle.“

„Ešte nie,“ priznám napokon. „Chcem si vybrať správne. Prídem na to, keď to uvidím.“ Pokúšam sa zníť seba-vedome, akoby presne tak návrhári pracovali. A ja fakt dúfam, že aj pracujú.

Alex pokrčí plecami. „Mne je to šumák. Vedela by som tu stráviť aj celý deň. Milujem sledovať ľudí a máme pred sebou tony jedla zadarmo. Len sa nepokúšaj hodiť na mňa, že si nič nevymyslela.“

Zasmejem sa a hravo do Alex štuchnem. Pozná má až príliš dobre. „Ak to nehodím na teba, musela by som viniť seba, a to sa mi nepáči.“

Alex sa zasmieje tiež. „Nechcela by som byť tebou. Och, počkaj! Poďme sa pozrieť do tamtoho stánku,“ povie. Ukáže na opačný koniec uličky. „Netuším, čo tam predávajú, ale vyzerá to farebne. Davaj.“

Idem za Alex. Čo sa týka doplnkov, snažím sa byť voči farbám otvorenejšia než pri mojom šatníku, zvyčajne plnom neutrálnych farieb. Ten správny ohnivý odtieň môže dodať iskru jemnému topu a hravý metalický kúsok dokáže rozžiarit celý outfit.

Dorazíme k stánku, ktorý Alex zahliadla, a na chvíľu tam len tak stojím a obdivujem tie krásne šperky. Prezerám si príviesky na stole. Všetky kúsky sú v oranžových a červených odtieňoch a sú zavesené na starožitných retiazkach. Majú v sebe niečo staromódne, čo je kúl, ale s mojimi outfitmi by nefungovali. Farebne sa nehodia k blúzke a legínam a retiazky zas nepristanú k modernému tónu ani jedného kúska. Ešte sa tam trochu poprechádzame, no nič na tomto stole ma neosloví.

„Potrebujem si spraviť nejaký plán,“ poviem Alex. „Inak si nikdy nič nevyberiem. Skúsím to so šatami.“ Zízam na svoju naj kamošku s očakávaním, akoby z toho, že som si konečne vybrala, mala skákať meter dvadsať.

„Super, tak poďme hľadať,“ odvetí Alex.

„To je všetko? Vôbec sa netešíš, že som sa konečne rozhodla?“

Alex sa zasmieje. „Tak pardon. Mala by som ti dopriať poriadny potlesk.“ Predstiera, že jej ruky sú fotiák a fotí ma. Okolo nás chodia ľudia. Niektorí sa na nás bavia a niektorých otravuje, že zavádzame.

„Prestaň,“ zamrmlm. Možno som si už tak zvykla na to, že novinári sa mi podlizujú za každé návrhárske rozhodnutie, až čakám aj od Alex, že ma bude neustále tľapať po pleci.